

இலக்கியம் கற்பித்தலில் புதிய அணுகுமுறை

A NEW APPROCH IN TEACHING LITERATURE

N. Nadaraja Pillai¹

¹Former Professor cum Deputy Director, Central Institute of Indian Languages, Mysore, India.

E-mail: nadarajapillai@rediffmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்: இலக்கியம் கற்பிப்பது பெரும்பாலும் மரபுசார்ந்த முறைகளான சொற்பொருள் தருதல், யாப்புக்கூறுகளை விளக்குதல், உரைவிளக்கம் என்னும் படிநிலைகளின் அடிப்படையையே பின்பற்றிவருகிறது. ஆனால் தற்காலத்தில் மொழியியல், நடையியல், உளவியல், சமுதாயவியல் என்னும் துறைகளையும் சேர்த்துப் பல்துறை அணுகுமுறைகளையும் இணைத்துக் கற்பிக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது ஆகியிருக்கிறது. இப்பல்துறைப் பயன்பாட்டோடு 'கருத்தாடல்' என்னும் துறையின் விளக்கங்களை உள்ளத்திலிருத்திப் புதிதாக, வடிவமைப்பும் கருத்துநகர்வுகளும் என்னும் அணுகுமுறையைப் பின்பற்றுகிறது. கற்பிப்பதற்கென இக்கட்டுரை தொடக்க நகர்வு, நிலைப்படுத்துதல் நகர்வு, கட்டமைவு நகர்வு, தொடர்செயல் நகர்வு, குவி நகர்வு, எதிரொளிப்பு நகர்வு என்னும் ஆறு கருத்துநகர்வுகளை உருவாக்கியிருக்கிறது. இவ்வாறான ஆறு நகர்வுகளுடன் இலக்கியப் பனுவல்களை எவ்வாறு கற்பிக்கலாம் என எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்கம் தருகிறது. இக்கற்பித்தல் முறை மாணவர்களுக்கு ஆர்வத்தையும் ஊக்கத்தையும் ஊட்டும். அதோடு அவர்களின் புரிந்துணர்வை எளிதாக மதிப்பீடு செய்யவும் துணைசெய்யும். சிலப்பதிகாரத்தின் 'வழக்குரை காதை'யைச் சான்றாக எடுத்து விளக்குகிறது இக்கட்டுரை. இக்கற்பித்தல் முறைமையும் உத்திகளும் என்னுடைய கற்பித்தல் சோதனையின் முடிவு ஆகும்.

கருச்சொற்கள்: கருத்தாடல், வடிவமைப்பு, நகர்வுகள், குவிதல், நகர்த்திகள், கண்ணிகள்

Abstract: Teaching literature, so far, focused on the traditional ways of giving word meaning, discussing about the poetic features, author's style, etc. However, this article aims at bringing in a new method of teaching Tamil literature called 'conceptual moves' in opposition to scenes as in drama. It is essential to include the developments in Linguistics, Stylistics, Psychology, Sociology, etc., in teaching literature. The article follows a descriptive comparative method of analysis for discussion. The article while following the approach of discourse analysis has brought out the importance of the design and the techniques of conceptual movements of the author for better understanding of the literary piece in hand. The conceptual movements proposed are introductory, stabilizing, structuring, continuing, focusing, and reflection. With these conceptual movements, the article gives explanation with appropriate illustrations. Since the article focuses on the learning of the concepts, the comprehension level of the learners and motivates and encourages them. Furthermore, this helps in the testing of comprehension also. This article has taken 'vazhakkuraikaathai' of 'silappathikaaram' for discussion. The method and techniques used are the result of my teaching and experiments I have undertaken in this field.

Keywords: Discourse Analysis, text designing, moves, focusing, movers, loops.

முன்னுரை

மொழிக்கெனப் பல வடிவ நிலைகள் உண்டு. 'ஒலியனியல், உருபனியல், புணரியல், தொடரியல், பொருண்மையியல்' மற்றும் 'பயன்பாட்டியல்' எனும் ஆறு நிலைகள் பற்றிய அறிவுப் பிழைகளற்ற பொருளுணர்வுக்கும் பயனுள்ள கற்பித்தலுக்கும் கற்றலுக்கும் மிகவும் உதவும். எனவே, ஓர் இலக்கியத்தைக் கற்பிக்கும் போதும் கற்றுக்கொள்ளும் போதும் மேற்கூறிய கூறுகளைப் பற்றிய அறிவின் அளவு, இலக்கியம் தரும் தகவலைப் புரிந்து கொள்வதிலும் மொழியைக் கையாளுவதிலும் சிறப்புத்தன்மையை நிருணயிக்கிறது. கல்வியின் பயனாக மாணவர்களின் புநடத்தையில் மாற்றங்களை எதிர்பார்ப்பது போலவே, இலக்கியங்கள் வாயிலாக அகமாற்றங்களையும் எதிர்பார்க்கிறோம். ஆக, இம்மாதிரியான எதிர்பார்ப்புகளை முழுமைசெய்ய இலக்கியம் கற்பித்தலில் புதிய அணுகுமுறைகளும் உத்திகளும் தேவையாகின்றன.

இலக்கியங்கள் அவை படைக்கப்பட்ட காலத்திற்கு ஏற்ப கொள்கைகளிலும் கோட்பாடுகளிலும் மாற்றங்களைக் கொண்டுள்ளன; எதிரொலிக்கின்றன. எனவே, அவ்வாறு உள்ளடக்கத்திலும் வடிவங்களிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டதால் 'சூழலியல்', 'சமுதாயவியல்', 'மொழியியல்', 'நடையியல்', 'இலக்கியவியல்', 'உரையாடலியல்', 'உளவியல்', 'கட்டமைப்பியல்' (இராமமூர்த்தி, 2005) போன்ற அணுகுமுறைகளும் அறக் கொள்கைகள், பொதுவுடைமைக் கொள்கை, பெண்ணியக் கொள்கை போன்றவைகளும் இலக்கியப் படைப்புகளை மறுவாசிப்புச் செய்ய வழிவகைசெய்திருக்கின்றன.

மேற்கூறிய அணுகுமுறைகளின் தாக்கங்களால் இலக்கிய வகைகளோடு அவற்றில் பயன்படுத்தப்படும் மொழியும் வடிவமும் வேறுபடுவதை அறிய முடிகிறது. இதன் காரணமாக, இவ்வணுகுமுறைகளோடு இன்றைய காலக்கட்டத்தின் கற்பித்தலியலும் கருத்தாடலியலும் (*Brown & Yule, 1983*) முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. ஆக, சொற்கள், வாக்கியங்கள், போன்றவற்றையும் தாண்டிய மொழிப்பயன்பாட்டை இலக்கியங்களில் காண வேண்டும். முழுப்பனுவலையோ அதன் பகுதியையோ அணுகும்போது கருத்தாடலியலின் சிறப்பு வெளிப்படுகின்றது. அதாவது, பனுவலின் வடிவமைப்பையும் படைப்பாளியின் அணுகுமுறையையும் காட்சி அமைப்பையும் அறிந்துகொள்வது படைப்பை முழுவதுமாகப் புரிந்து கொள்ளத் துணைநிற்கிறது. இதன் அடிப்படையில் இக்கட்டுரை இலக்கியம் கற்பித்தலை 'கருத்துநகர்வுகள்' என்னும் புதிய கோணத்தில் அறிந்துகொள்வதை முன்னிறுத்துகிறது.

ஆய்வுச் சிக்கல்

இலக்கியம், செய்யுள், பனுவலைக் கற்பிக்கும் போதும் கற்கும் போதும் அது தரும் உள்ளடக்கத்திற்கும் பயன்படுகின்ற சொற்களுக்குமே முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறது. அதையும் தாண்டி, புதிய அணுகுமுறைகளைக் கைக்கொண்டு கற்பித்தலை ஏன் சீர்படுத்தவில்லை. ஆனால், படைப்பாளி பின்பற்றும் அணுகுமுறையையும் கருத்துக்காட்சி அமைப்பையும் முன்னிறுத்தித் தெளிவாகக் கற்பிக்க முடியுமா என்பதையே ஆய்வுச் சிக்கலாகக் கொண்டுள்ளது.

ஆய்வின் நோக்கம்

படைப்பாளி பனுவலை / தம் படைப்பை வடிவமைப்பு செய்திருக்கின்ற உத்திகளைக் கருத்தாடல் நோக்கில் அறிந்து கற்பித்தால் மாணவர்களுக்கு வடிவமும் பொருளும் எளிதாகப் புரியும். எனவே, அதற்கான புதிய வழிமுறையை எடுத்துக்கூறுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு நெறிமுறை

பல்துறை அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது இன்றியமையாதது. எனினும் மொழியியலின் ஒரு பகுதியாக அமைகின்ற 'கருத்துக்கோவை' அல்லது 'கருத்தாடலியலின்' வடிவமைப்பு அணுகுமுறையையும் விளக்கம்-ஒப்பீட்டு முறையையும் இந்த ஆய்வு பின்பற்றுகிறது. புதிய அணுகுமுறையான கருத்து நகர்வுகள் என்னென்ன அவற்றால் விளையும் நன்மை என்னென்ன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்க முயல்கிறது. இதுவரை பயன்படுத்தப்பட்ட முறைகளை இத்துடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டி, இங்கு பயன்படுத்துகின்ற நகர்வுகள் மாணவர்களின் புரிதல் திறனை மேம்படுத்தும் என்பது விளக்க- ஒப்பீட்டு முறையாகும். ஆய்வுக்கான தரவாகச் சிலப்பதிகாரத்தின் 'வழக்குரை காதை' முழுமையும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

கருத்தாடலியல்

மொழியியலின் கூறுகளான 'ஒலியனியல், உருபனியல், புணரியல், தொடரியல், பொருண்மையியல்' மற்றும் 'பயன்பாட்டியல்' எனும் ஆறு நிலைகளையும் தாண்டிக் கருத்தாடலியல் (*Discourse Analysis*) என்னும் அணுகுமுறை தற்காலத்தில் இலக்கிய ஆய்விலும் கற்பித்தலிலும் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. கருத்தாடலியலில் (*Renkema, 2004*) மொழிப்பயன்பாடு சிறப்புக் கூறாக அமையினும் முழுப்பனுவலும் அதன் வடிவமும் மிகவும் இன்றியமையாத கூறுகளாக அமைகின்றன. 'ஏன்', 'எதற்காக', 'எவ்வாறு' என்னும் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கும் விதமாகத் தேவை, வடிவம், செயற்பாடு போன்றவைகளின் அடிப்படையில் இலக்கியத்தைப் பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டும். இலக்கிய மரபுகள் சார்ந்து சூழலுக்கும், தகவலுக்கும், பாத்திரங்களுக்கும் ஏற்ப இலக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்படும் மொழியும் அதன் வடிவமைப்பும் மாறுபடுவதைக் காணலாம்.

'கருத்தாடல்' என்னும் நோக்கில் ஆராய்ந்து கற்பிக்கும் போது அணுகுமுறை வெறும் மொழிஅமைப்பைச் சார்ந்ததாக மட்டும் அமையாமல் அவற்றையும் தாண்டிய மொழிச் சமுதாயத்தையும் இலக்கியப் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கி உள்ளது. இவற்றோடு சொற்கள், தொடர்கள், நடத்தைகள், விழுமியங்கள், நம்பிக்கைகள், மனப்பான்மைகள், சமுதாய அடையாளங்கள், உடல்மொழி, சமுதாயப் பண்பாட்டுப் பார்வைகள், சூழல் போன்ற பல கூறுகளையும் தெளிவாக்கும் வகையில் பனுவல்கள் அமைகின்றன; அவற்றைக் கற்பிக்க

இலக்கியம் கற்பித்தலில் புதிய அணுகுமுறை

வேண்டியது முதன்மையிடம் பெறுகிறது (Nadaraja Pillai, 2014); அது காலத்திற்கேற்ற கற்பித்தல் முறையாக மாறியுள்ளது.

இலக்கியத்தின் வடிவமைப்பில் காணொளிக்காட்சிகள் அமையும். ஆனால் கருத்துக்காட்சியமைப்பை அல்லது கருத்துநகர்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பனுவலை விளக்க முயற்சி செய்கிறது இக்கட்டுரை. அதுவே கற்பிக்கும் முறையாகவும் அமையும்.

வடிவமைப்பும் கருத்துநகர்வுகளும்

கருத்தாடல் வடிவமைப்பில் படைப்பாளி செய்திகளை நேரடியாகச் சொல்லாமல் மறைமுகமாகவும்; எதை, எப்படி, எதற்கு என்னும் கேள்விகளுக்குப் பதில்களாக அமையுமாறும் அமைத்து விடுகிறார். இலக்கியத்தில் வருகின்ற பல கூறுகளில் 'வடிவமைப்பு' என்பது மிக முக்கியமானது ஆகும் (சண்முகம், 2003, 2012). இவ்வடிவமைப்பைக் கதையின் காட்சிகளை அல்லது கருத்துநகர்வுகளை உத்திகளாகக் கொண்டு படைப்பாளி இலக்கியத்தைச் சிறப்பாகப் படைக்கிறார் என்பதைக் கருதுகோளாகக் கொண்டு பனுவலைப் பார்க்கலாம். இந்நகர்வுகளின் போக்கே படைப்பாளியின் திறனை வெளிப்படுத்துகிறது.

பழைய முறைகளையும் உத்திகளையும் பயன்படுத்தி இலக்கியம் கற்பிக்கப்படுகின்றது. காட்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறதேயன்றி இன்னும் சிறப்பாக, குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ள சிக்கலை அவிழ்ப்பதற்கெனப் புது முறைகள் அதிகமாகப் பயனில் இல்லை என்றே கூறலாம். நடையியலின் அடிப்படையில் படைப்பாளி பயன்படுத்துகின்ற மொழிநடைக்கு மட்டுமே சிறப்பிடம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. யாப்பிற்கும் சொற்களுக்குமே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. இவற்றை மாற்றி படைப்பாளியின் வடிவமைப்பு உத்தியை வெளிக்கொணர்வதே இந்த கருத்து நகர்வுகளின் பங்கு ஆகும்.

இக்கருத்து நகர்வுகளைச் சிலப்பதிகாரத்தின் (ஸ்ரீசந்திரன், 2004) 'வழக்குரைக் காதை'யைச் சான்றாகக் கொண்டு கற்பித்தலுக்கான விளக்கத்தை அளிக்கலாம்.

கதைச்சுருக்கம்

ஆய்வுக்கென எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இருபதாவது காதையாக வருகிற வழக்குரை காதையின் கதைச் சுருக்கத்தை அறிந்துகொண்டால் கருத்துநகர்வுகள் எளிதாகப் புரியும். கோவலன் பொற்கொல்லனின் சூழ்ச்சியால் கொல்லப்படுகிறான். 'உன் கணவன் கள்வன் அல்லன் என்றும் அவனைக் கள்வன் எனக் கூறிய இவ்வூர் தீக்கிரையாகும் என்றும் சொல்கிற குரல் வானத்திலிருந்து கேட்டது. அதைக் கேட்டுக் கண்ணகி மதுரை வீதிகளில் நடந்து அரண்மனை வாயிலை அடைகிறாள். இப் பகுதி 'ஊர்கூழ் வரி'யில் வருகிறது. அதைத் தொடர்ந்து வரும் வழக்குரை காதையில், கோப்பெருந்தேவி தீய கனாக் கண்டு பின்னர் அவைக்கு வருகிறாள். கண்ணகி

அரண்மனை வாயில் காவலனிடம் தான் வந்திருப்பதை அரசனிடம் சொல்லும்படி வேண்டுகிறாள். அவளுடைய சீற்றத்தைக் கண்டு காவலன் அரசனிடம் கூற, கண்ணகி அவைக்கு வந்து அரசனிடம் தன் வழக்கைக் கூறி, கோவலன் கள்வன் அல்லன் என நிரூபித்து நீதியை நிலைநாட்டுகிறாள். அதன் விளைவாக, பாண்டியனும் அவன் அரசியும் இறந்து போகிறார்கள். இதைப் போன்றே 'கனாத் திறம் உரைத்த காதை'யிலும் கண்ணகி தீய கனவு காணுகிறாள். கனாவைத் தொடர்ந்து உரையாடலும் வேறு நிகழ்வுகளும் வருகின்றன.

கருத்து நகர்வுகள்

படிப்பாளி தம் படைப்பை வடிவமைப்புச் செய்யும் போதே கருத்துக்களை எவ்வாறு நகர்த்தலாம் எனத் திட்டமிட்டுக் கொள்கிறார். அவர் படைப்பின் ஒரு பகுதியை தெரிவு செய்து அதில் வரும் யாப்புக்கூறுகளையும் சொற்பொருளையும் தெரிவு செய்த சொற்களின் சிறப்பையும் கற்பிப்பதே வழக்கம். அதன் காரணமாகப் படைப்பாளியின் நோக்கம் கற்பித்தலில் தெரியாமல் போய் விடுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, வழக்குரை காதையைப் பாடநூலுக்காகத் தெரிவு செய்யும் போது,

வாயி லோயே வாயி லோயே
அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து
இறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே (24-26)

என வரி எண் 24-இலிருந்து தொடங்குவது வழக்கம். இதனால் கோப்பெருந்தேவி கண்ட கனவின் சிறப்பு தெரியாமல் போகிறது. ஆக, தொடக்கமும் முடிவும் தொடர்பு கொண்டவை என்பதும் முடிவை முன்னரே உரைத்தல் அல்லது கோடிட்டுக் காட்டுதல் என்னும் படைப்பாளியின் உத்தி கற்பிக்கப்படாமலேயே போகிறது. இது போன்ற இடைவெளிகளை நிரப்புகிறது இக்கட்டுரை விளக்குகிற புது நகர்வு முறைமை.

படைப்பாளிகள் கதையை நகர்த்திச் செல்வதற்காகச் சில உத்திகளைப் பயன்படுத்துவது வழக்கம். உத்திகள் பலவிதமாக அமையினும் இக்கட்டுரை கதையமைப்பை ஆறு நகர்வுகளின் வாயிலாக எடுத்துக்கூற முடியும் என்னும் கருத்தை முன்வைக்கிறது. இந்நகர்வுகளின் அடிப்படை காட்சி அல்ல; கருத்துகளே. பொதுவாக, கதை நடக்கும் இடத்தையும் கதைமாந்தர்களையும் நேரத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு காணொளிக்காட்சிகள் அமைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் நகர்வு என்பது காட்சிகளாக மாற்றப்படாமல் கருத்துநகர்வுகளாக அமைகின்றன என்பதே இக்கட்டுரையின் வாதம் ஆகும். கருத்தாடலில் (Barbara, 2005) கதையின் போக்கும் இலக்கியத்தின் வடிவமைப்பும் கருத்துநகர்வுக்கு மிகச்சிறந்த பங்களிப்பைக் கொடுத்திருக்கின்றன. இங்கு, 1.தொடக்க நகர்வு, 2. நிலைப்படுத்துதல் நகர்வு, 3.கட்டமைப்பு நகர்வு, 4.தொடர்செயல் நகர்வு, 5. குவி நகர்வு, 6. எதிரொளிப்பு நகர்வு என்னும் ஆறு நகர்வுகளில் படைப்பாளிகள் எவ்வாறு கருத்துகளை நகர்த்துகிறார்கள் எனப் பார்க்கலாம். இவற்றோடு 'நகர்த்திகள்' மற்றும் 'கண்ணிகள்' என்னும் இரண்டு கூறுகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தொடக்க நகர்வு

தொடக்க நகர்வு என்பது படைப்பின் மையக்கருவின் தொடக்கமாகப் பெரும்பாலும் அமைகிறது. அது ஒரு சொல்லாகவோ ஒரு தொடராகவோ கூட அமையலாம். சிறு பாடலாக இருந்தால் ஒரு சொல்லாகவோ நெடும்பாடலாக இருந்தால் தொடராகவோ அமைவதுண்டு. வாசிப்பவரை ஈர்க்க நினைக்கின்றவற்றைக் காட்டுவதற்கான தொடர்களும் வரும் (நடராச பிள்ளை, 2015).

காதை போன்ற பெரும் செய்யுளமைப்புகளில் ஓரிரு தொடர் செய்யுள்களாகவும் அமையலாம். கவனத்தை ஈர்த்தல் அல்லது வசிப்பவர்களின் கவனத்தை எந்தப் பாத்திரத்தின் வாயிலாக ஈர்க்க நினைக்கிறதோ அவரைப் பற்றிய தகவல்களைத் தருதல், போன்றவற்றைக் கூறுவது இதன் பண்பு. பொருண்மை நிலையில் தொடரில் அமையும் போது பல அடைகள், விளக்கங்கள் வந்தமைவதுண்டு. கருத்தாடலில் வரும் மையப்பொருளுக்குக் கூடுதல் தகவல் அளிப்பவையாக இந்நகர்வு அமையும். இங்கிருந்துதான் இப்பகுதியின் கருத்துகளும் தொடர்களும் உள்ளடக்கமும் நகரத் தொடங்குகின்றன.

இளங்கோ அடிகள் 'வழக்குரை காதை'யைத் தொடங்கும் விதம் மிகமிக முக்கியமானது; சிறப்பானது. பாண்டியனின் அரசி கோப்பெருந்தேவி கண்ட தீக்கனாவையே தொடக்கமாக 23 அடிகளில் அமைத்திருக்கிறார். இம்முதற்பகுதியே தொடக்க நகர்வாக அமைகிறது.

“ஆங்குக்

குடையொடு கோல்வீழ நின்று நடுங்கும்
கடைமணி இன்குரல் காண்பென்காண் எல்லா
திசையிரு நான்கும் அதிர்ந்திடும் அன்றிக்
கதிரை இருள்விழுங்கக் காண்பென்காண் எல்லா! [5]
விடுங்கொடி வில்லிர வெம்பகல் வீழும்
கடுங்கதிர் மீனிலை காண்பென்காண் எல்லா!

கருப்பம்

செங்கோலும் வெண்குடையும்
செறிநிலத்து மறிந்துவீழ்தரும்
நங்கோன்தன் கொற்றவாயில் [10]
மணி நடுங்க நடுங்கும்உள்ளம்
இரவுவில்லிடும் பகல்மீன்விழும்
இரு நான்கு திசையும் அதிர்ந்திடும்
வருவதோர் துன்பமுண்டு
மன்னவற்கியாம் உரைத்துமென
ஆடியேந்தினர் கலனேந்தினர்
அவிர்ந்துவிளங்கும் அணியிழையினர்
கோடியேந்தினர் பட்டேந்தினர்
கொழுந்நிரையலின் செப்பேந்தினர்
வண்ணமேந்தினர் கண்ணமேந்தினர் [15]
மான்மதத்தின் சாந்தேந்தினர்

கண்ணிஏந்தினர் பிணையலேந்தினர்
கவரிஏந்தினர் தூபமேந்தினர்
கூனும்குறளும் ஊழும்கூடிய
குறுந்தொழிலிளைஞர் செறிந்துசூழ்தர
நரைவிரைஇய நறுங்கூந்தலர்
உரைவிரைஇய பலர்வாழ்த்திட
ஈண்டுநீர் வையம்காக்கும்
பாண்டியன்பெருந் தேவிவாழ்கென
ஆயமும் காவலுஞ்சென்று அடியீடு பரசியேத்தக் [20]
கோப்பெருந் தேவிசென்றுதன் தீக்கனாத் திறமுரைப்ப
அரிமான் ஏந்திய அமளிமிசை இருந்தனன்
திருவீழ் மார்பின் தென்னவர் கோவே; இப்பால் (அடிகள் 1-23)

தன் மன்னனின் வெண்கொற்றக் குடையும் கோலும் விழுவதாகவும், எட்டுத் திசையும் நிலம் அதிர்வதாகவும், விண்மீன்கள் விழுவது போலவும் கனவு காண்கிறாள், கோப்பெரும் தேவி. அதை அரசனிடம் சொல்வது இன்றியமையாதது என எண்ணி அரச சபைக்குப் போய்க் கூறுகிறாள். இதுவே தொடக்க நகர்வு. இந்நகர்வு இக்காதை முடியும் வேளையில் என்ன நடக்கலாம் என்பதை ஊகித்து அறிவதற்கும் வழிவகை செய்யும் 'முன்னரே மறைவாக உணர்த்தல்' என்னும் உத்தியாகும். தொடக்க நகர்வே 'விறுவிறுப்பு' ஊட்டுவதாக அமைவது படைப்பின் மிக முக்கியப் பண்பாகும். இதோடு அடுத்து வருகின்ற பாத்திரங்களின் விளக்கமாகப் பல அடைகளும் தொடக்க நகர்வில் வருவது வழக்கம். 13-19 வரையிலான அடிகளின் தகவல்கள் பின்னர் அரசி என்ன ஆகப்போகிறாள் என்பதற்கான குறியீடுகளாக அமைகின்றன. இந்நகர்வில் கனாக் காணுதலும் அரசவைக்கு வருதலும் என்னும் இரண்டு காணொளிக்காட்சிகள் இருக்கின்றன.

நிலைப்படுத்தல் நகர்வு

தொடக்க நகர்வுக்குத் துணைக்கூறாக அமையும் நகர்வு இது. 'தொடக்க நகர்வுக்கும்' அதன் பின் வருகிற 'கட்டமைவு நகர்வுக்கும்' இடையே பாலமாக அமைகிறது. கேள்வி, கட்டளை, மனப்பான்மை, சிறுகூற்றுக்கள் போன்றவை அமைவதுண்டு. இது ஒரு தூண்டல் குறிப்பு ஆகும். வழக்குரை காதையில் கண்ணகி அரண்மனையின் வாயிலுக்கு வந்து சேர்ந்து உரையாடுகின்ற பகுதி 'நிலைப்படுத்தல் நகர்வின்' முதல் பகுதி ஆகும்.

வாயி லோயே வாயி லோயே
அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து
இறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே
இணையரிச் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்

இலக்கியம் கற்பித்தலில் புதிய அணுகுமுறை

கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளென்று
அறிவிப் பாயே, அறிவிப் பாயே, என.....

(அடிகள் 24-29)

தொடக்க நகர்விலிருந்து கதையை மேலும் நகர்த்திச் செல்வதற்கான கருத்துக்காட்சி மாற்றத்தை இந்நகர்வு உருவாக்குகின்றது. காட்சியை நிலைப்படுத்தி அடுத்துத் தேவையான கருத்தைத் தருவதற்கான நீட்சியை இந்நகர்வின் பின்பகுதி செய்கிறது. கண்ணகி எவ்வாறு தோற்றமளிக்கிறாள் என்னும் கருத்துக்காட்சியை வாயிலோன் மொழிவழியாகக் காட்டுதல் இந் நகர்வின் சீரிய பணியாக அமைகிறது.

வாயிலோன், 'வாழியெங் கொற்கை வேந்தே வாழி
தென்னம் பொருப்பின் தலைவ வாழி
செழிய வாழி தென்னவ வாழி
பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி
அடர்த்தெழு குருதி யடங்காப் பசுந்துணிப்
பிடர்த்தலைப் பீடம் ஏறிய மடக்கொடி
வெற்றிவேற் றடக்கைக் கொற்றவை யல்லள்
அறுவர்க் கிளைய நங்கை இறைவனை
ஆடல்கண் டருளிய அணங்கு சூருடைக்
கானகம் உகந்த காளி தாருகன்
பேருரங் கிழித்த பெண்ணு மல்லள்
செற்றனள் போலும் செயிர்த்தனள் போலும்
பொற்றொழிற் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்
கணவனை இழந்தாள் கடையகத் தாளே
கணவனை இழந்தாள் கடையகத் தாளே', என

(அடிகள் 30-44)

கண்ணகி எவ்வாறு வந்திருக்கிறாள் என்பதை விளக்கும் இப்பகுதி வழக்குரை காதையின் கருத்துக்காட்சியாகும். ஆகவே, கதையை நிலைப்படுத்திக் கருத்தை மேற்கொண்டு செல்வதற்கான நகர்வு இது எனக் கொள்ள வேண்டும். மேலும், வாயிலோன் கூறியதற்கு மறுமொழியாக அரசன் கூறிய

'வருக மற்றவள் தருக ஈங்கென' (அடி- 45)

என்ற கூற்றுடன் இந்நகர்வு முடிவடைகிறது. இத்துடன் இளங்கோ அடிகள் இக்கருத்துக் - காட்சியை முடித்து வைக்கிறார். வாயிலோனிடம் பேசுதல், அவன் அரசனிடம் கூறுதல், அரசன் அவளை அழைத்துவரக் கூறுதல் என்னும் இரு காட்சி உத்திகளையும் இங்கு எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். வெறும் 'ஒரு பெண்- கண்ணகி- கோபத்துடன் வந்து நிற்கிறாள்' என்று அறிவிக்காமல் காட்சியைச் சிறப்படைய செய்ய, அவர் எடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய உத்தியாக இதைக் கொள்ள வேண்டும். கதையாசிரியரின் விளக்க வாக்கியங்களாக அமைக்காமல் ஒரு பாத்திரத்தின் வழி எடுத்துக் கூறியதையும் நிலைப்படுத்துதல் நகர்வின் இன்னொரு கூறாகக் கொள்ள வேண்டும்.

கட்டமைவு நகர்வு

நிலைப்படுத்துதல் நகர்வு பனுவலின் முதற்பகுதியின் கதையை முன்னுரையோடு இணைத்து நிலைப்படுத்திய பின்னர், கதைக்கான மையக் கருத்துப் பகுதிக்கு 'கட்டமைவு நகர்வு' வருகிறது.

வாயில் வந்து கோயில் காட்டக்

கோயில் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி

(அடிகள் 46-47)

என்னும் இரு அடிகளும் கட்டமைப்பு நகர்வுக்கு அலங்கரித்த பந்தலிடத் தொடங்குகிறது. இவ்விரண்டு அடிகளே 'நகர்த்தி'களாக அமைகின்றன. கதையின் காட்சியாக அமையாமல் கதையை நகர்த்துவதற்காக வெளிப்படையாகவே படைப்பாளி கைக்கொள்ளுகிற உத்தி இது. கண்ணகிக்கும் நெடுஞ்செழியனுக்கும் இடையே நடக்கின்ற உரையாடல் பகுதி.

நீர்வார் கண்ணை எம்முன் வந்தோய்

யாரை யோநீ மடக்கொடி யோய்எனத்

[மன்னன் கேட்க, கண்ணகி,]

தேரா மன்னா செப்பு வ துடையேன்

எள்ளறு சிறப்பின் இமையவர் வியப்பப்

புள்ளறு புன்கண் தீர்த்தோன் அன்றியும்

வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க

ஆவின் கடைமணி உகுநீர் நெஞ்சுடத் தான்தன்

அரும்பெற்ற புதல்வனை ஆழியின் மடித்தோன்

பெரும்பெயர்ப் புகாரென் பதியே அவ்வூர்

ஏசாச் சிறப்பின் இசைவிளங்கு பெருங்குடி

மாசாத்து வாணிகள் மகனை யாகி

வாழ்தல் வேண்டி ஊழ்வினை துரப்பச்

சூழ்கழல் மன்னா நின்னகர்ப் புகுந்தீங்கு

என்காற் சிலம்புகர்தல் வேண்டி நிற்பாற்

கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி

கண்ணகி யென்பதென் பெயரேயெனப்.....

(அடிகள் 48-63)

கட்டமைவு நகர்வு, இங்கு உரையாடலின்போது நடக்கின்ற அறிமுகம். கண்ணகியும் புகாரின் பெருமையைக்கூறி மன்னனுக்கு இரு எதிர்மறை அடைகளைத் தருவது சிறப்பாகும். (Thirumalai, 1983) "ஆராய்ச்சி அறிவில்லாத மன்னனே" என விளித்தவள் 'வீரக் கழல் அணிந்த மன்னனே" என அழைத்து உன்னால் என் கணவன் கொல்லப்பட்டான் எனச் சொல்லும்போது இந்நகர்வு அதிரவைக்கிறது; கண்ணகியின் பேச்சுத் திறன் வியக்கவைக்கிறது.

தொடர்செயல் நகர்வு

நீண்ட பாடல்களில் இந்த நகர்வைக் காணலாம். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட செயல்கள் அடுக்கப்படும் போது இந்நகர்வு உதவுகிறது. அடுத்து வரும் கருத்துகளை/நிகழ்வுகளைக் காட்டுவதுதான் இதன் குறிக்கோள். கட்டமைவு நகர்வுக்குப் பின் தொடர்கின்ற நிகழ்வுகள் அல்லது கருத்துக்கோவைகள் எல்லாமே தொடர்செயல் நகர்வுகளே! இது குவி நகர்வு வரையும் செல்லும். வழக்குரை காதையில், உரையாடல் தொடர்கிறது. இது கருத்துக்காட்சியாகும்.

பெண்ணணங்கே

கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று

வெள்வேற் கொற்றங் காண்என ஒள்ளிழை

நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே

என்காற் பொற்சிலம்பு மணியுடை அரியே, எனத்

தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி

யாமுடைச் சிலம்பு முத்துடை அரியே

தருகெனத் தந்து தான்முன் வைப்பக்.....

(அடிகள் 63-70)

இருவருமே தங்கள் வாதங்களுக்குச் சான்றுகளை முன்வைக்கிறார்கள். இவ்வரையாடல் உத்தி (Vijayan, 2015) எடுத்துக்கொண்ட கருத்து மாற்றத்திற்கு வழிகோலுகிறது. நீதி மன்றத்தில் வாதிடுகின்ற உத்தியைப் பயன்படுத்துகிறாள் கண்ணகி. கதையின் மிக முக்கியமான பகுதி இது. இதுவே விறுவிறுப்பூட்டும் நிகழ்வுக்கு அறிமுகப்படுத்தி இலக்கிய நயம் பாராட்ட அழைத்துச் செல்கிறது. இதைத் திறம்படக் கற்பிப்பது ஆர்வத்தைத் தூண்டும் என்பதோடு இலக்கிய நயம் பாராட்டும் திறனையும் வளர்க்கும்.

குவி நகர்வு

முழுக் கருத்தாடலின் அல்லது பாடலின் 'அனைத்துக் கருத்தும் குவியும் பகுதி இதுவே!' நாடகங்களிலும் திரைப்படங்களிலும் 'உச்சக் கட்டம்' எனக் குறிப்பிடப்படுகின்ற பகுதியே 'குவி நகர்வு'. படைப்பாளியின் திறன் முழுவதும் இப்பகுதியிலேயே வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. குவிநகர்வு ஒரு 'மறைதிறவி' (clue) ஆகும். பெரும்பாலும் கடைசி அடிகளாக வருகின்ற வரிகள் அல்லது தொடர்கள் பாடலின் முழுப்பொருளையும் கருத்தையும் குவித்துத் தருவதைக் காணலாம். அதுவே படைப்பாளியின் திறனின் செம்மையான வெளிப்பாடாகும். 'குவிதல்' ஓர் உத்தி அதையே எல்லாப் பாடல்களிலும் காணலாம்.

சில வேளைகளில், இந்தக் குவிநகர்வு ஒரு 'மீமொழியாக' (Meta language) அல்லது 'மீஉரையாக' (Meta statement) அமைவதைக் காணலாம். படைப்பாளியின் உள்நோக்கமே

வாசிப்பவர் வெளிப்படையாகக் கூறப்படாத இந்த 'மீமொழிக் கூறை' அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதே! அதுவே படைப்பின் செம்முடிவைக் காட்டுவதாகும்.

இக்குவி நகர்வு என்பது கருத்துக்குவிதலைக் காட்டுகிறது என்பதோடு இதற்கு முன்வந்த உரைக்கட்டுகளுக்குப் பதிலாகவும், வாசிப்பவரின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு விடையாகவும் அமையும். ஆனால் வழக்குரை காதையில் இளங்கோ அடிகளின் குவிதல் உத்தி வேறுவகையானது.

கண்ணகி அணிமணிக் காற்சிலம் புடைப்ப
மன்னவன் வாய்முதல் தெறித்தது மணியே (அடிகள் 70-72)

இவ்விரண்டு வரிகளுமே கருத்து நகர்த்திகளாகப் பயனாகின்றன. அடுத்து,

தாழ்ந்த குடையன் தளர்ந்தசெங் கோலன்
பொன்செய் கொல்லன் தன்சொற் கேட்ட
யானோ அரசன் யானே கள்வன்
மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவல்
என்முதற் பிழைத்தது கெடுகவென் ஆயுளென
மன்னவன் மயங்கிவீழ்ந் தனளே ... (அடிகள்73-78)

இந்நிகழ்வுடன் 'குவி நகர்வு' நின்றிருக்க வேண்டும். அதுவே கதையின் 'உச்சமாக' இருந்திருக்கும். ஆயின், 'அரசி என்ன ஆனாள்?' என்னும் கேள்வி வாசிப்பவரிடையே எழும் என்பதால் ஒரு பண்பாட்டுக் கூறையும் இளங்கோ அடிகள் குவிநகர்வுடன் பின்னொட்டாகச் சேர்த்து அவரே கூறிவிடுகிறார்.

..... தென்னவன்
கோப்பெருந் தேவி குலைந்தனள் நடுங்கிக்
கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்று
இணையடி தொழுதுவீழ்ந் தனளே மடமொழி. (அடிகள் 78-81)

மன்னவன் தவறு இழைத்துவிட்டான் என்பதைக் கண்ணகி மெய்ப்பித்ததும் மன்னவனும் அவன் மனைவியும் இறந்ததுடன் குவிநகர்வு முடிந்துவிடுகிறது. இதையே முடிவாகக் கொண்டு பெரும்பாலும் பின்னர் இளங்கோ சொல்கின்ற பகுதிகள் கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

இப்போதும் பழைய முறைகளையும் உத்திகளையும் பயன்படுத்தி இலக்கியம் கற்பிக்கப்படுகின்றது. இன்னும் சிறப்பாக, குறிகோளாகக் கொண்டுள்ள சிக்கலை அவிழ்ப்பதற்கெனப் புது முறைகள் அதிகமாகப் பயனில் இல்லை என்றே கூறலாம். நடையியலின் அடிப்படையில் படைப்பாளி பயன்படுத்துகின்ற மொழிநடைக்கு மட்டுமே சிறப்பிடம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதோடு யாப்பிற்கும் சொற்களுக்குமே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது.

இலக்கியம் கற்பித்தலில் புதிய அணுகுமுறை

குவிதல் ஒரு மிகச் சிறந்த உத்தியாகும். இக்குவிதல் நகர்வின் வாயிலாகவே 'ஒரு மீமொழி அல்லது மீஉரை' தோன்றுகிறது எனப் பார்த்தோம். அவ்வாறு அமைப்பதுவே படைப்பாளியின் நோக்கமாக அமைகிறது. முன்னர் எடுத்துரைக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளின் / கருத்துகளின் விளைவைச் சுட்டிக் காட்டுவது இக்குவிநகர்வே. அதிலிருந்து பெறப்படுகின்ற பண்பாட்டுக் கூறுகள், அறம் போன்றவை மீமொழியாகின்றன. இவற்றை மாணவர்கள் தாங்களே உணர்கின்ற திறனை வளர்க்க வேண்டும்.

எதிரொளிப்பு நகர்வு

'தொடக்க நகர்விலிருந்து' 'குவிநகர்வு' வரையிலான படைப்பைப் பற்றிய எதிரொளிப்பைப் பாத்திரங்கள் வாயிலாகவோ படைப்பாளி தம் கூற்றாகவோ அமைக்க முயற்சிக்கலாம். அல்லது சிறு பாடல்களில் வருவது போல வாசிப்பவர்களின் புரிதல்திறனுக்கு விட்டுவிடலாம். இளங்கோ அடிகளோ 'வழக்குரை காதை' வலியுறுத்துபவற்றை வாசகரின் கற்பனைக்கும் பட்டறிவுக்கும் விட்டு, அது எதிர்மறையாக உருவாகிவிடாமல் இருக்க, அந்த எதிரொளிப்பைத் தாமே நேராகக் கூறிவிடுகிறார். இங்கு வழக்குரை காதையின் முடிவில் வருகின்ற வெண்பாக்களை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். அதில் வரும் மூன்று வெண்பாக்களுள் முதலாவதாக வருகின்ற கண்ணகியின் கூற்றே எதிரொளிப்பு நகர்வு ஆகும்.

அல்லவை செய்தார்க்கு அறங்கூற்ற மாமென்னும்
பல்லவையோர் சொல்லும் பழுதன்றே - பொல்லா
வடுவினையே செய்த வயவேந்தன் தேவி
கடுவினையேன் செய்வதூஉங் காண்.

இதோடு மேலும் கண்டவர் கூற்றென வருகின்ற இரு வெண்பாக்களையும் காதையின் முடிவாக வருவதால், அதையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

பெரும்பாலும் இந்த நகர்வு வாசிப்பவரின் மனப்பான்மைக்கு விடப்படுவதால். அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு பதிலளிப்பதும் விமர்சனம் செய்வதும் கலந்துரையாடுவதும் நடக்க ஏதுவாகிறது. அவரவர் மனப்பான்மையைப் பொறுத்து தகவல் உணரப்படுகிறது. அதுவே 'எதிரொளிப்பு நகர்வு' என்று கூறலாம். படைப்பாளி மறைமுகமாக வலியுறுத்த நினைப்பதை வாசிப்பவர் உணர்ந்துகொண்டால், அதுவே அவருடைய மிகப் பெரிய வெற்றியாகும். இதற்கான பயிற்சிகளைக் கொடுப்பது மாணவர்களைத் தங்கள் கருத்துகளைக் கூற முயற்சிக்கவும் பயிற்சி செய்யவும் வழிவகுக்கும்.

நகர்த்திகள்

ஆறு நகர்வுகளில் கருத்தாடல்களின் வழி தகவல்கள் அல்லது கருத்துகள் சுவையாகவும் சிறப்பாகவும் எடுத்துக்காட்டும்போது சில கருத்துக்காட்சி 'நகர்த்தி'களும் பயனாகின்றன. பெரும்பாலும் 'என்', 'என்ற', ஆகிய சொற்கள், 'செய் எனும் வாய்பாட்டுச் சொற்கள்', போன்ற செய்யுளில் வருகின்ற கூறுகள் உரையாடலைத் தொடர்வதற்கான குறிப்புச் சொற்களாகும். இருந்தாலும் காதையில் ஆசிரியரே காட்சிகள் மாறும்போது தம் கூற்றாக நிகழ்வில் என்ன நடக்கிறது என்பதை எடுத்துரைப்பதையும் காணலாம். சான்றாக: வழக்குரைகாதையில்,

- (1) அடி எண் 23-இல் வருகின்ற 'இப்பால்' என்னும் நகர்த்தி காட்சி/ கருத்து மாறுவதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.
- (2) அடிஎண்கள் 29, 44, 45, 49, 63, 65-இல் வருகின்ற'என்'
- (3) வாயில் வந்து கோயில் 'காட்டக்'
கோயில் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி (அடிகள் 46-47)
- (4) அடி எண் 70-72

இச்சொற்களும் தொடர்களும் ஆறு நகர்வுகளுக்கும் எளிதாகச் செல்வதற்கான 'நகர்த்திகளே'. இவற்றின் காரணமாகப் 'படைப்பாளி-வாசிப்பவர்' இருவருக்கும் இடையிலான கருத்துணர்வு ஊடாட்டம் செம்மையாக நடந்தேறுகிறது.

கண்ணிகள்

எங்குக் கருத்துக்கு அழுத்தம் கொடுத்துக்காட்ட வேண்டுமோ அங்குப் பலமுறை சொல்லையோ தொடரையோ பயன்படுத்துவதைக் 'கண்ணி' எனலாம். தகவலைத் தருதலுக்கான குறிப்பு அல்லது செயலை வழிநடத்துவதற்கானது இந்நகர்வு உத்திச் சொல். இவற்றோடு கண்ணிகளாக வருபவைகளுக்கான சான்றுகள், அடி 24-இல் வரும் 'வாயிலோயே வாயிலோயே', மற்றும் அடி 29-இல் வரும் 'அறிவிப்பாயே அறிவிப்பாயே' என்பவையும் இருமுறை வருவதைக் காண்க. இதைப் போன்றே அடிகள் 30-33 வரை 'வாழி' என்னும் சொல் பன்முறை வருகிறது.

அடுத்து அடிகள் 43-44 -இல் வரும் 'கணவனை இழந்தாள் கடையகத்தாளே; கணவனை இழந்தாள் கடையகத்தாளே' என வாயிலோன் கூறுவதும் தகவலுக்கு அழுத்தம் தருவதற்காகவே. கருத்தாடலில் படைப்பாளி தம் கருத்துகளைக் காட்சிகளின் வழி எவ்வாறு நகர்த்துகிறார் என்பது மிகச் சிறப்பான உத்தியாகும்.

முடிவுரை

மொழிக்கூறுகளையும் இலக்கியக் கூறுகளையும் தாண்டி இங்கு விளக்கப்பட்ட நகர்வுகளின் அணுகுமுறையிலும் இலக்கியங்களை ஆராயலாம்; கற்பிக்கலாம் என்பதுவே இக்கட்டுரையின் பங்களிப்பாக அமைந்தது. அதற்கென ஆறு கருத்துநகர்வுகளும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டன. அவை சான்றுகளுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன. காலங்காலமாகத் இலக்கியங்களைக் கற்பித்துவந்தாலும் காலத்திற்கு ஏற்ப புதிய அணுகுமுறைகளையும் உத்திகளையும் தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகளையும் அடிப்படைகளாகக் கொண்டு கற்பித்தலைச் சிறப்பாக நடத்த முடியும்; நடத்த வேண்டும். இலக்கியம் கற்பித்தலில் இந்தப் புத்தணுகுமுறையைப் பயன்படுத்திக் 'காலத்தோடு ஒன்றி வாழ்தலை' முறைப்படுத்தலாம். கற்பவர்களுக்கும் இப்புதிய அணுகுமுறை ஆர்வமூட்டிச் செம்மையாகப் புரிந்துகொள்ள வைக்கும்; நயம் பாராட்டும் திறனையும் வளர்க்கும். இதைப் போன்றே வேறு பனுவல்களையும் எடுத்து விளக்கும் படி பயிற்சி அளிக்கலாம். ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

REFERENCES

- Barbara, Johnstone. (2005). *Discourse Analysis for Rhetorical Studies*. Pittsburgh: Carnegie Mellon University.
- Brown, G. Yule, G. (1983). *Discourse Analysis*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nadaraja Pillai, N. (2014). Discourse Analysis of Epic Literature. In M.Balakumar (Ed.) *Teaching Epic Literature*. Mysore: Central Institute of Indian Languages.
- Nadaraja Pillai, N. (2015). *Karuthadal nookkil Sanga ilakkiya kuurugal*. M. Balakumar (ed), *Sanga Ilakkiyam Kadpithal*. Mysore: Central Institute of Indian Languages.
- Ramamurthi, L. (2005). *Tamil IlakkiyangkaL kaddavizppum kaddamaippum*. Chennai: Kavya Publication.
- Renkema, J. (2004). *Introduction to discourse studies*. Amsterdam: Benjamins.
- Shanmugam, S.V. (2003). *Kavithai Kaddamaippu*. Chithambaram: Manaiwasagar Publication.
- Shanmugam, S.V. (2012). *Ilakkiyamum Mohliyamaippum*. Chennai: New Century Book House Publication.
- Sri Chanthiran, J. (2004). (Second Edition), *Aimperum KappiyangkaL*. Chilappathigaram Forth Chapter, Chennai: Varththamaanan Publication.
- Thirumalai, M.S. (1983). *Aspects of Language use*. Mysore: Central Institute of Indian Languages.